

Inserati se jemljejo
zastonj.

v lažnjivi obleki.

Velja 10 kr.

Izhaja, kedar ga je volja.

Rokopisev ne potrebuje in ne daje nazaj, anonimnih naznanil ne sprejema.

Odgovorni vrednik: Slovenski duh.

Bralcem!

Drugi pot bo „Brencelj“ praznično oblečen; imel bo na čelu lep naslov, okinčan s podobami konštitucionalnih veljakov in bo spremenil ob enem svojo obliko. Da danes še ni v tej obliki, kakor je mislil in obetal, tega ni on kriv, temveč težavna in dolga pot, po kateri mu prihajajo ilustracije in podobe iz Dunaja. Težko že pričakuje prilžnosti, da se bo odlikal, kakor je obljubil, sam se veselí že nove praznične obleke.

Vkljub večih stroškov veljal bo list vedno le **10 kr.**, čeravno je, kakor mu je neki priliznjen prijatelj rekel, še enkrat toliko vreden. Ako ga boste dobro podpirali, prinašal bo vsaki pot nove komične ilustracije in bo vedno židane volje. Konštitucionalci in Dežmanovci obljubili so mu izdatne duševne podpore, tedaj bo zadostoval željam svojih naročnikov v vsakem obziru.

 Sedmi „Brencelj“ z izvirnimi podobami bo pribrenčal v začetku maja meseca. **Vredništvo.**

Uradni del.

Ker je konšt. Dežmanovo ministerstvo po najnovejših dogodbah razkačeno, ni podelilo nikomur ne reda, ne posebne pohvale; predlagalo se je le, da se podeli „Brenceljnu“ zavoljo njegovega truda pri volitvah konšt. mestnega župana red leskovine, a oziroma na žalostni izid se je podrl ta predlog.

Neuradni del.

Kako dolgo še?

Quousque tandem abutere patientia „Brenceljni“ liberalis? Kako dolgo boš še za nos vodil „Brenceljna“, liberaluh? Ko je najel tvoj rod si „Brenceljna“, da zastopa njegove pravice, se bojuje za konšt. zastavo in brani liberaluhe napadov nasprotnih časnikov, obljubili ste mu pokoršino v vseh rečéh, obljubili ste mu, da se boste držali pri volitvah po njemu priporočenih mož. Kako ste držali obljubo in zavezo?

Pri volitvah že ste izpustili izvrstnega rojaka Turnička in njegove prijatelje, blamirali ste sebe in tedaj „Brenceljna“ o prihodu

cesarja na kolodvoru. „Brencelj“ vas je takrat dobro oštel in mislil si je, da vas bo to peklo, da se boste poboljšali, potresli grešne glave s konšt. pepelom in se vrnili na pravo konšt. pot, ter volili konšt. župana „Brenceljnovega“ prijatelja gosp. Dežmana, navadno Regemmoža. On le je veljak, rodoljub od nog do glave, iskren liberaluh, on le zmožen, rešiti svet, Ljubljano in celo deželo narodne ali nacionalne bolezni, on, kterege spoštuje ves svet, kateri zasluži, da bi ga že živega odrli in nabasali z žaganjem in postavili celemu narodu za malika, da ga častí in kadí z ajdovco. „Brencelj“ bil si je svest, da tega boga ne boste prezrli, da mu boste izročili vsaj vlado ljubljanskega mesta.

Kaj se zgodí? Slepí in nevošljivi konšt. volilci — konštitucionalni zavoljo tega, ker ne marajo za konštitucijo — posadijo mesto tega veljaka na županovi prestol moža, po imenu Župan, kateri je tedaj dvakrat župan, dosedaj sicer sloveč le zarad tega, ker je konšt. čedi zvonec nosil, sicer pa ni imeniten zavoljo izvrstnih blamaž, ko Turniček in Dežman, ne zavoljo svojih principov; tudi ni renegat ali odpadeneec, ko Dežman, dosedaj ni

še posebno zmerjal in zabavljaj, tudi narodnjakov še ni kamnjal. Njegove največe zasluge so, da ne ume slovenskega jezika, da je že marsiktero pravdo zgubil — vendar ne toliko ko Turniček — in da je s potrpežljivostjo poslušal neumnosti, ktere so govorile konšt. prismođe v konšt. zboru. Vidite tedaj, da se mož ne more meriti z Dežmanom v nikakoršnem obziru; ako denete blamaže obéh na tehtnico (vago), potlačijo Dežmanove vse druge, gospod dr. Zupan se bo vzdignil v sinjo visočino. — Vrh vsega tega je Dežman posestnik fabrike, v kateri se kuha javno znano „Dežmanovo maslo“, ktera lastnosti slovijo po celem svetu.

Oziraje se na vse to je bil „Brencelj“, popolnoma prepričan, da bo volitev izšla se po njegovih mislih, najel vse postopače po mestu in jim dal baklje inteligencije, da napravijo na večer izvoljenemu ljubljencu celega naroda slovesno konšt. bakljado; naučil jih je celó slavnih „hoch“-klicev, ktere bi bila drhal tako rujovala, da bi se bili odmevali po celi Blatni vasi. Že je bila vredena cela četa, „Brencelj“ na čelu.

V tem hipu doletí ga žalostna novica, da ste ga dejali le v „vice“! Nehvaležneži! Vas ni mar gojil mož s svojo kulturo? Ni bil on duša vašega konšt. življenja? Niste mar sesali njegovo mleko? Je li on hotel rediti kače na svojih prsih? Kedaj bi vas bil že požrl naci-

jonalni zmaj, ko bi on ne bil koklja, ktera vas je skrila pod svoje peruti! Ste mar judje, da križate svojega dobrotnika in ga pošljete v „vice“?! Kaj bo mož sedaj počel? Mislite, da vam bo dalje kuhal svoje maslo? mislite, da se bo še dalje blamiral, ne za-se, kajti on ima že blamaž zadosti, timveč za vas, ki jih boste še mnogo pridobili? Pojte rakom žvižgat, vrag naj vlada tako čedo, ktera ne uboga nikogar in osramotí celó „Brencelja“, kteri je brez osebnih namenov iz posebne prijaznosti priporočal svojega prijatelja in znanca. Fantičem turnarjem je sicer odpustil zadnjo sramoto, v ktero so pomočili sebe in njega na železnici, kajti „pubčki“ niso zmožni vsega pretresti in ceniti nasledke velikanske blamaže; sedaj pa, ko so starci jeli skakati čez konšt. vojnice, se vam bo „Brencelj“ čisto odpovedal in vas izročil dr. Käsmacher-ju, kteri na dalje skrbi za vaš konšt. blagor. Volite si njega za župana in oskrbnika, on je mož, kteri ima umnega pudeljna in švrkalnico, s ktero vam bo švrkal konšt. pamet v nekonšt. buče.

„Brencelj“ pa se vam čisto odpové. Zakaj neki ne? Ako boste dalje ravnali zoper konšt. postave, naj bo vaš zastopnik dr. Turniček.

Le to vam še bučí „Brencelj na konšt. ušesa: Varujte se Dežmana, on se bo maščeval, da ste ga dejali v — „vice“.

Konšt. „Brencelj“.

Feljton.

Brencelj v mameluški zbornici.

Brencelj se jako rad zabava. Ako se v domačem šotoru vse dolgočasi, ako ga muhe pisano gledajo ali mu celó nagajajo, potegne jo v mameluško deželo, kajti tam ga čaka dokaj zabav in veliko prav mastnih oseb, kterim se dá krí izpiti.

Unidan se mu je tako godilo. Razjezila ga je neka muha; brž se vsede na svoj velociped*) in drdrá v mameluško deželo. Vse najde še pri starem, konšt. krokodili še vedno švigajo po ulicah, liberalni zmaji strašijo po trgih in skušajo požreti nacijsnalce, pa vendar nikogar niso še požrli; časnik „Blattag“ razpisuje še zmiraj nagrade za najbolj krasno laž in se skuša sam v tem predmetu, kači „kapital in inteligencija“ brusiti žrele, da bi pikali narodnjake.

Le nekaj se je premenilo. Mameluški veljaki izvolili so si zbor konfuzije, kteri ima nalogo, oskrbovati zadeve glavnega mesta. Zbor je že izvoljen, vsi vodji sedijo na svojih

prostorih, le glave še ni. V konšt. rajdah Mamelukov je sicer videti mnogo brk, brad, trebuhov, rok in nog, a glav jim silno primankuje. Le dva trebuha imata natakneni tudi glavi, sicer zeló trmasti, pa vendar napolnjeni s konšt. možgani; drugi pa imajo v bučah večidel slamo. Tedaj mameluškim veljakom ni bilo mogoče staviti ljudi brez glav na čelo, namenili so se voliti glavi, kteri sti med njimi.

Prva glava tičí na vratu nekega renegata, po imenu Man-Ali-Dež; ta ima sicer lastnosti tigra, sovraži mameluški in nacijsnalni rod, dere mrhe in jih baše z žaganjem, govori veliko neumnosti in prismojenih stvari, a on je veljak, ker drugi še tega ne umejo, so le kozice, ki slepoma capljajo za zvonečem kozlom, obirajo in grizejo le to, kar jim on pokaže in belijo svoje kulturne žgance le z njegovim maslom in konšt. tropinami. Tedaj misliti je bilo, da ga bodo izvolile konšt. kozice za glavnega konšt. kozla, kajti obetal jim je, da jim bo dal zobati nacijsnalnega mesa.

Druga glava nasajena je na rame malo znanega ovna po imenu šema Ben-An-Žup. Dosedaj je bil mož pomenljiv zavoljo

*) Hitronožec, voz z dvema kolesama, kakoršnih je v Ljubljani veliko videti.

Lokalno.

∞ (Konšt. društvo) je v zadnji seji pretresalo jako važne točke. Prvi govornik g. A. Heurich, je prav očitno dokazal, da je polževa kri važna stvar za Kranjsko; društvo naj tedaj sklene, da se napravijo gojilnice za te živali in se postavi nadzornik g. prof. Pisker, kateri je jako praktičen učitelj. Govornik nasvetuje dalje, naj se napravijo polževe mesnice, in je pripravljen, prvi prositi patenta. Predlog se je enoglasno sprejel. — Druga točka, vprašanje: „Na kateri strani bo stalo konšt. društvo na sodni dan, na levi ali na desni?“ dala je govorniku policijskemu komisarju g. J. Häng-u lepo priložnost, pokazati svojo bistroumnost in izvedenost v tej reči, kajti gromovito ploskanje je sledilo njegovemu govoru, iz kterega se vidi, da za konšt. društvo se ne bo napočil nikdar sodni dan. — Tretja točka bila je važno vprašanje: „Kedaj bo pet krav za en groš?“ Gosp. prof. Pisker se je odlikal v jasnem dokazu, da pet krav ne bo nikdar za en groš, dokler je konšt. društvo na nogah in skrbi za teleta. — Zadnje vprašanje: „Koliko je vreden počen groš?“ je rešil gosp. dr. Käsmacher s tem,

tega, ker je bil predsednik mameluškega zbora butežev*), katero se borí s človeško zdravo pametjo in šteje veliko udov brez glave. Tudi tega priporočali so za stotnika konšt. drhali.

Volitev se prične. Ko se vsi listi zmečejo v volilno čepinjo in je tudi neki Šeg-Ali-Zakraj, kateri ni vedel razločiti, na katerem listu je zapisano imé „Man-Ali-Dež“ in „Ben-An-Žup“ srečno oddal svoj list, izleče se iz te čepinje Ben-An-Žup, ki je tedaj glava, Man-Ali-Dež je le njegov namestnik.

Po srečno dovršeni volitvi vstane šema Benjamin Sir-Q-Pek, njegov pudelj in šepetalec šema**) Š. Opičar se mu vsede za hrbet in šepetá blizo tako-le:

„Slavna konšt. gospôda! Naša je zmaga! Od nekaj je bila pri divjakih navada, sovražnike jesti še le odrte in pečene. Ker ta priprava potrebuje dovolj časa in je sicer tudi dokaj sitna, ponujam se Vam, ako se sprejme moj ponižni predlog, precej požreti vse Slovence***) surove, s kožo in kostmi, in to brez plače“.

Vse se čudi tej lakoti in želodcu govornika, njegov predlog se sprejme enoglasno s tem pogojem, da slavni gospod šema prične obed brez zamude.

*) V ljubljanskem jeziku blizo toliko, ko „konstitucionalen“.

**) V mameluškem jeziku pomeni beseda „šema“ toliko, ko pri nas „doktor“.

***) Mačerodi, ki lezejo Mamelukom za kožo.

da je praktično pokazal predsedniku, kaj je počen groš. Ponujal se je, to pokazati vsakemu udu, a ker vsak pobegne, se seja končá. Druga seja bo, kedar bo predsednika luna trkala.

Š. (Dr. Turniček) je vložil pri „Brencejnovemu“ ministerstvu prošnjo, da bi ga dalo v pokoj, ker je že dokaj pripomogel „Brencejnu“ k boljem. Ker je gosp. doktor res že jako oslavljen in skoro do kostí obran, se bo vslišala njegova prošnja s tem pogojem, da se ne sme nikdar več blamirati.

?? (Dr. Š. Opičar) je unidan v kazini prav dobro zanimaval celo konšt. občinstvo. Predmet mu je bila uganjka: „Slepec vgleđa tekočega zajca, gluhec ga sliši teči in kruljevec skoči za njim in ga vjame. Kaj je to?“ Gospod doktor je vsled znane bistroumnosti hitro vganil, da je to „laž“, a dokazal je tudi, da je vse to mogoče, ako so slepec, gluhec in kruljevec udje konšt. društva ali vsaj dopisniki „Tagblatt-a“, kajti te baže ljudje vidijo, slišijo, pišejo in govorijo, kar ni, in se vendar ne lažejo. Za prihodnjo „besedo“ si je gospod doktor prihranil vprašanje: „Kako zamoreš biti dopisnik „Tagblatta“ in se vendar ne lažeš?“ Radovedni smo, kako bo vganil ta doktor zavito vganjko.

— (Zakaj je gosp. Sakraischegg nemeč?) Morda bomo vstregli komu, ako tu povemo, zakaj gosp. Sakraischegg kuje v nasprotnem šotoru. Ko se je namreč vstanovila ljubljanska čitalnica, je poprašal, kakošne pravice imajo udje. „No“, se mu je odgovorilo, „udje beró časnike, se zbirajo in pretresajo ljudska in sploh skleča vprašanja in obiskujejo besede“. — „Kaj? besede?“ vpraša gosp. Sakraischegg. „Bog me reši besed! Teh sem slišal domá zadosti, dokler je moja rajnce stara živela“. Po teh besedah se je mož prekrižal in se podal v kazino, kjer ne sliši nobenih „besed“.

k-k (Tatvina.) Danes okoli desete ure se je splazil nevarn vlačuga, gotovo veljak nacijske stranke, v stanico znanega rodoljuba gosp. K. D. in mu vkradel celo lekarnico liberalnih zdravil. Ali glejte, kaj se zgodi! V steklenici je bil „Extrait de Fortschrittsgeist“, kateri liberalnemu človeku nikdar ne škoduje, tega zabitega in nacijske-temnega človeka pa jame tako gnati, da je v treh urah brez sape padel na tla in svojo nacijske dušo izdihnil. Gosp. dr. Käsmacher, ki je bil poklican na pomoč, mu ni zamogel več pomagati.

!! (Tiskarna pravda.) Dr. Käsmacherjev pudelj je, kakor se nam ravnokar naznani, zatožil „Brencejnu“ v imenu svojega

gospoda pri konšt. sodnji. Konečna obravnava, pri kateri bo zatoženca zagovarjal dr. Turniček, bo čez nekaj dni.

**** (Sekundica.)** V kratkem bo obhajal slavni gosp. K. D. petindvajsetletnico svojega renegastva. Kakor se nam piše, podala se mu bo pri tej slovesnosti adresa, v kateri so zaznamovane vse blamaže, ktere je slavni gospod v tej dóbi vjel. Podpisi nabirajo se v zborih konšt. društva, in tudi pri konšt. magistratu. Posamezne pôle so vrh tega pri g. E. Terpinu, kateri je bôje izbran, da bo podal adresso častenemu jubilanu.

Uganjka.

Kdor jo prvi vgame, dobí celo leto „Brenceljna“ brez plače.

Zmešani vlak.

„Brencelj“ je vriskal ko norec, ko je izvedel, da je privoljena železnica čez Gorenško. Zdaj bodo revčeki nemškutarji vozili se brez nevarnosti v Bled ali kamor jim bo drago. Da pa vstreže „Brencelj“ svojim ljubčekom, naročil si je že naprej vozov, v katerih misli voziti kapital, inteligencijo in liberalizem. Le ena sitnost se mu je pokazala. Glejte!

Ako stavi vozove tako-le:

Fortschrittsgeist, inteligencija, kapital, liberalizem, se to nekako čudno vidi. Tedaj tako-le:

Fortschrittsgeist, inteligencija, kapital, liberalizem,

inteligencija, kapital,

Kdo mu bo pomagal vrediti vozove?

N A Z N A N I L A.

Za oskrbnika sirot (irofa)

priporoča se posebno zavoljo tega, ker ne pripusti, da bi njemu izročene kloftali drugi,

F. Kasmacher,
irof brez službe.

3000 gold.

za mrežo, v katero se dá vjeti „Brencelj“.

Š. U. Šterž.

Poziv, turnarji!

Ravnokar sem dobil iz Ribnice seženj dolge prekle, na kterih se zamorejo dva sežnja dolgi koraki delati. Za izlete na kmete, posebno na Ježico prav pripravno.

Hansel,
mestni svetovalec.

Išče se

svetilnica (a lá Diogenes),

s katero bi se iskale v „Tagblattu“ resnice, in v „Laibacherici“ novice. Več o tem „Brencelj“.

V najem se daje

sokolova telovadnica.

Kdor plača 1/2 kraje. več, jo dobí.

J. Vesel.

Poziv!

Ker se vedno lasam z „Danico“, „Novicami“ in še nekterimi časniki, ki so mi že skoro vse lasí izruvali, iščem si „baroke“, katero si bom na glavo privezal. Kdor mi jo naredí, dobí počen groš.

„Tagblatt.“

Nacijonalni stoječi in bodeči zavratniki (Vatermörder)

se dobivajo pri

Pakiž-u,
narodnemu rešetarju.